

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ, μέλος του Έκτε- λεστικού Γραφείου του ΠΑ. ΣΟ.Κ.

Ο χρόνος πού πέρασε εντάσσεται στις περιόδους άβεβαιότητας, στις όποιες είναι φανερό ότι ή γνωστή κατάσταση πραγμάτων έχει όριστικά ξεπεραστεί. Άλλά τό μέλλον δέν έχει πάρει ακόμη συγκεκριμένη μορφή. Η διεύρυνση, ή συμφωνία γιά τήν ένταξη τής Ελλάδας στην Ε.Ο.Κ., οι διεθνείς εξέλιξεις προαναγγέλλουν τό τέλος μιās εποχής χωρίς όμως νά διαγράφουν ξεκάθαρα τή νέα. Η παλυδιάσπαση τής Ε.Δ.Η.Κ. και ή διεύρυνση επιβεβαιώνουν τή βαθμιαία συρρίκνωση κομματικών σχηματισμών βασισμένων σέ πελατειακά δίκτυα. Μέ τή διεύρυνση ή «Νέα Δημοκρατία» προσπάθησε νά δημιουργήσει τήν έντύπωση ότι μετεξελίσσεται σ' ένα σύγχρονο συντηρητικό κόμμα και νά επιτύχει τήν μετατόπιση τής διαρρέουσας έκλογικής βάσης του Κέντρου.

Οί δημοτικές εκλογές έδειξαν ότι ή άπήχηση τής νέας δήτην πίο φιλελεύθερης πολιτικής τής Δεξιάς υπήρξε περιορισμένη. Στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Ηράκλειο εκλέχθηκαν δήμαρχοι μέλη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σέ άλλες μεγάλες πόλεις όπως ο Πειραιάς, ή Πάτρα ο Βόλος επίσης δήμαρχοι πού υποστήριξε ή αντίπολίτευση. Η «Νέα Δημοκρατία» θά επιδιώξει νά κερδίσει τό χαμένο πολιτικά έδαφος εκμεταλλευόμενη τήν κατάληξη τών διαπραγματεύσεων γιά τήν ένταξη τής Ελλάδας στην Ε.Ο.Κ. Η κατάληξη τών διαπραγματεύσεων δέν ήταν παρά ένα από καιρό αναμενόμενο γεγονός στην προδιαγραφμένη πορεία νά ένταχθεί ή χώρα μας στό πολιτικο-οικονομικό σύστημα τών ανεπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών. Δέν αποτέλεσε έκπληξη. Οί όροι τής συμφωνίας επιβεβαιώνουν αντίθετα τήν ένδοτικότητα τής κυβέρνησης απέναντι στις πιέσεις τών συμμάχων.

Τώρα άνοίγει γιά μās περίοδος μεγάλης άβεβαιότητας, οικονομικής και κοινωνικής, όποιαδήποτε έρμηνεία, είτε θετική είτε άρνητική, δώσουμε στην ένταξη. Στην εικόνα τών έσωτερικών εξελίξεων πρέπει νά προστεθεί ή συνεχιζόμενη προσπάθεια τής «Νέας Δημοκρατίας» νά ένισχύσει τή συγκέντρωση τών έξουσιών στην κεντρική διοίκηση.

Ο «άντιτρομοκρατικός» νόμος, πού δέν έμπόδισε τούς άκροδεξιούς τρομοκράτες νά δρουν άνενόχλητοι, ή νομοθεσία γιά τά Α.Ε.Ι., τό συνέδριο τής Γ.Σ.Ε.Ε., αποτελούν παραδείγματα τής αύταρχικής της πολιτικής. Στόν οικονομικό τομέα ή κυβέρνηση προσπάθησε νά έλέγξει τήν άνοδο τών τιμών μέ μέτρα άνορθόδοξα γιά τίς οικονομικές θεωρίες πού άσπάζεται, καθήλωσε π.χ. τά νοίκια. Η πολιτική της δέν έφερε και δέν θά φέρει αποτελέσματα γιατί ο περιορισμός του πληθωρισμού είναι κυρίως πρόβλημα διαρθρωτικό και ή κυβέρνηση δέν έδειξε ούτε ίκανή ούτε αποφασισμένη νά κάνει διαρθρωτικές αλλαγές. Στό έθνικό θέμα τέλος ή κατάσταση χειροτέρευσε. Οί συναντήσεις του κ. Καραμανλή μέ τόν κ. Έτσενβίτ στό Μοντραί και στην Ούάσιγκτον έμειναν χωρίς ουσιαστική συνέχεια. Η άρση του έμπάργκο επιβεβαίωσε ότι ο μονόπλευρος προσανατολισμός τής έξωτερικής μας πολιτικής οδηγεί αναπόφευκτα στην εξασθένηση τών θέσεών μας, όταν μάλιστα τά συμφέροντα τών συμμάχων μας επιβάλλουν τήν ένίσχυση τής Τουρκίας.

Στό διεθνή χώρο ή χρονιά χαρακτηρίστηκε από τήν προσπάθεια τών Η.Π.Α. νά περισώσουν τήν αύτοκρατορία τους. Οί συμφωνίες του Κάμπ-Ντέιβιντ ήταν μία θεαματική επιτυχία πού όμως έμεινε μέχρι στιγμής χωρίς αποτέλεσμα. Οί συμφωνίες δέν πρόκειται νά λύσουν τό πρόβλημα τής Μέσης Ανατολής μία πού έγιναν έρήμην του Παλαιστινιακού λαού. Η άναταραχή στην Περσία έδειξε από τήν άλλη μεριά πόσο προσωρινή είναι ή «άμερικανική ειρήνη».

Η θεαματική πτώση τής τιμής του δολλαρίου ήταν μέσο γιά ν' άντλήσουν οι Η.Π.Α. τά οικονομικά άνταλλάγματα γιά τή στρατιωτική προστασία πού παρέχουν στις βιομηχανικές καπιταλιστικές χώρες και τρόπος νά έπαυξήσουν τά πλεονεκτήματά τους από τή διεθνή άνταλλαγή.

Η πολιτική τους δέν μπορούσε παρά νά προκαλέσει κρίσεις.

Η άνεργία στη Δυτική Εύρώπη, ή τρομοκρατία μέ προσωρινό αποκορύφωμα τήν δολοφονία του Μόρο, ήταν συνέπειες και τής εξέλιξης αυτής.

Στην άλλη άκρη του κόσμου ή έσωτερική εξέλιξη στην Κίνα και ή αποκατάσταση τών διπλωματικών σχέσεων Η.Π.Α. — Κίνας έκαναν πιά γιά όλους ξεκάθαρο, ότι στό συσχετισμό τών διεθνών δυνάμεων θά υπάρχει μελλοντικά ένας νέος καθοριστικός παράγοντας.